

Severní vítr

Žalman

1. Kolik tónů vítr zná, když zpívá tam u nás,
a je-li láska na prodej, lásky, ptám se vás,
a dá se koupit slunce jen, tak vzít ho do dlaní,
když prochází se oblohou, s ním vítr severní.
2. A kolik barev vítr zná, když kreslí lidem tvář,
jedněm vrásky, druhým žal, těm třetím svatozář,
a proč chudým nedá nic, když vstávají na ranní,
jen provází je oblohou ten vítr severní.
3. A kolik přání vítr má, když listy otvírá,
po nocích někde při svíčkách všem větrům předčítá,
a když se ráno podívám do schránky poštovní,
zas po rukou mi utíká jen vítr severní.
4. Tak si létá v údolí, nad městem zatočí,
stále se nám vyhýbá a směje do očí,
[: když ho chytím za rukáv, dá se se mnou do praní,
chce být stále svobodnej, můj vítr severní. :]